

33. А тѣ като чухъ *това* късахъ ся *отъ ядъ*, и наговаряхъ ся да ги убиѣтъ.

34. Но Фарисей нѣкой си на име Гамалиилъ, законоучитель, когото всичкый народъ почиташе, станъ въ съборище-то, и заповѣда да извадятъ внѣ апостолы-тѣ за малко врѣме ;

35. И рече имъ : Мжжіе Израиляне, помислѣте си добрѣ, какво ще направите врѣхъ тѣзи чловѣцы.

36. Защото прѣди тѣзь дни повдигнъ ся Ѳевда, и казуваше за себе си да е голѣмъ нѣкой си, при когото ся прилѣпихъ до четыристотинъ души на четъ ; който быде убитъ, и всички които му ся покорявахъ разидохъ ся и исчезнѣхъ.

37. Слѣдъ него ся повдигнъ Іуда Галилеянинъ-тѣ, въ врѣме-то на написаніе-то, и отвлече подирѣ си доста народъ ; и той загынъ, и всички които ся поведохъ слѣдъ него распрѣснѣхъ ся.

38. И сега ви казувамъ, оттеглѣте ся отъ тѣзи чловѣцы и оставѣте ги ; защото това намѣреніе или това дѣло, ако бы да е отъ чловѣцы ще ся развали ;

39. Ако ли е отъ Бога, не можете го развали : *пазѣте* да не бы да ся намѣрите и богопротивници.

40. И послушахъ го ; и привыкахъ апостолы-тѣ, бихъ ги и заржчахъ имъ да не говорятъ въ име-то Іисусово, и тѣй ги пуснѣхъ.

41. А тѣ си отивахъ отъ съборъ-тѣ радостни, защото ся сподобихъ да прѣтърпятъ безчестіе за негово-то име.

42. И всякой день не прѣстанувахъ отъ да учать и да благовѣствовать за Іисуса Христа, и въ храмъ-тѣ и по къщы-тѣ.

ГЛАВА 6.

1. И прѣзъ тья дни когато ся умножавахъ ученици-тѣ, станъ роптаніе отъ Еллинисты-тѣ врѣхъ Еврей-тѣ, че въ повседневно-то раздаваніе на потребности-тѣ, тѣхны-тѣ вдовицы оставалы непригледваны.